

I henhold til aftalen skulle der betales 8 øre pr. kopiside. Dette beløb blev efter særskilt aftale mellem parterne fastsat ved frivillig voldgift.

Aftalen er senere forlænget for skoleåret 1982-83 og samtidig forhøjedes betalingen til 9 øre pr. kopiside. En yderligere forlængelse med nogle mindre korrektioner er senest sket for skoleåret 1983-84.

Siden 1980-81 er der udbetalt et årligt acontobeløb fra undervisningsministeriet til COPY-DAN på 6,4 mill. kr., hvilket beløb modregnes i de kommende bloktilskud.

Fra og med skoleåret 1983-84 foreligger endvidere en aftale for seminarieområdet (lærerseminarier, børnehaver og fritidspædagogseminarier, husholdningsseminarier, socialpædagogiske seminarier og håndarbejdsseminarier).

Der udbetales foreløbig et årligt acontobeløb fra undervisningsministeriet til COPY-DAN på 800.000 kr. Beløbet modregnes gennem kompenserende besparelser under de respektive seminariekonti på finansloven.

Det er hensigten med tiden at udbygge aftaleområdet til hele undervisningsområdet (erhvervsuddannelsesskoler, fritidsundervisning, universiteter og højere læreanstalter m.fl.).

COPY-DAN har til administration af de aftaler, der hidtil er indgået vedrørende fotokopieringen på undervisningsområdet oprettet forvaltningssektorerne »Skolekopier« og »Seminariekopier«. På andre områder fungerer foreløbig forvaltningssektorerne »TV til søfarende« og »§ 17-kopier«. I forvaltningen søger man såvidt muligt at sikre basis for en individuel fordeling til rettighedshaverne.

Stort set kan det siges at COPY-DAN på undervisningsområdet har været i stand til at opbygge forvaltningen således, at denne reelt har virket, som om den havde en aftalelicensbestemmelse som grundlag. Uanset dette vil det imidlertid efter ministeriets opfattelse være rigtigst at indføre den lovhjemlede aftalelicens, der ikke mindst vil kunne få betydning, når en aftale indgås om kopieringen ved de højere læreanstalter, hvor det må antages at kopieringen i udstrakt grad vil omfatte beskyttede værker af udenlandske rettighedshavere.

Med henblik på den mulighed at parterne ikke kan nå til enighed om de aftaler, der er tænkt at skulle udløse aftalelicensvirkning, har man i Norge og Sverige givet regler om en særlig statslig mæglingsprocedure. I den finske lov er det bestemt, at der kan blive tale om afgørelse ved tvungen voldgift.

For Danmarks vedkommende tyder de hidtidige erfaringer på at de nødvendige aftaler vil kunne

bringes i stand, idet begge aftaleparter erkender betydningen heraf. Der synes under alle omstændigheder ikke at være behov for bestemmelser om tvungen voldgift eller lignende som også ville give reglen i § 15 a en betydelig lighed med en generel licensordning.

Ministeriet kan dog tilslutte sig det synspunkt der er kommet til udtryk i revisionsudvalgets betænkning »Licenskonstruktioner og fotokopiering« s. 104, hvor det anføres, at en mæglingsprocedure, som den der er institueret i Sverige, vil frembyde en hensigtsmæssig løsning af problemerne. Udvalget tilføjer, at det ved udformningen af lovbestemmelser om mægling imidlertid vil være nødvendigt at have et overblik over samtlige aftalelicensordninger i lovgivningen, og udvalget vil derfor først fremsætte forslag herom i sin afsluttende betænkning.

Ministeriet finder på denne baggrund ikke, at det vil være nødvendigt eller hensigtsmæssigt på nuværende tidspunkt at stille forslag om særlige regler for det tilfælde, at parterne ikke skulle kunne nå til enighed om aftaler. Hvis der imod forventning skulle opstå alvorlige konfliktsituationer i tiden indtil der eventuelt vil kunne gennemføres specielle bestemmelser om mægling, må man kunne påregne, at en afgørelse vil blive truffet ved en mellem parterne aftalt voldgift.

Til stk. 2

Det udtrykkes som en hovedregel, at organisationernes vedtagelser om fordelingen af vederlaget for udnyttelsen finder tilsvarende anvendelse over for de ikke-organiserede ophavsmænd, herunder udenlandske rettighedshavere. En sådan hovedregel gør det muligt for organisationerne at foretage en praktisk tilrettelæggelse af udlodningerne og – om det måtte ønskes – at træffe bestemmelse om kollektiv anvendelse af de indkomne midler. Forslaget indebærer tillige, at organisationerne ikke kan forskelsbehandle medlemmer og ikke-medlemmer. Man har ikke fundet det påkrævet – som i ophavsretsudvalgets udkast – i selve forslaget tekst at indarbejde en udtrykkelig forudsætning om, at vedkommende organisation kan træffe bestemmelse om vederlagets anvendelse til kollektive formål.

Den regel, der er udtrykt i stk. 2 stemmer overens med, hvad der allerede følger af de aftaler COPY-DAN har indgået med det offentlige.

Til stk. 3